

Сборник съдебна практика

Дело C-36/17

Daher Muse Ahmed
срещу
Bundesrepublik Deutschland

(Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Minden)

„Преюдициално запитване — Член 99 от Процедурния правилник на Съда — Регламент (ЕС) № 604/2013 — Определяне на държавата членка, компетентна да разглежда молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава — Молба за международна закрила, подадена от гражданин на трета държава, получил субсидиарна закрила — Приложимост на процедурата по обратно приемане“

Резюме — Определение на Съда (трети състав) от 5 април 2017 г.

Контрол по границите, убежище и имиграция — Политика относно убежището — Критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила — Регламент № 604/2013 — Процедура по обратно приемане — Приложно поле — Молба за международна закрила, подадена до държава членка от гражданин на трета държава, който вече е получил субсидиарна закрила в друга държава членка — Изключване

(член 18, параграф 1, букви б)–г) и член 23, параграф 1 от Регламент № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета)

Разпоредбите и принципите на Регламент (ЕС) № 604/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство, уреждащи пряко или непряко сроковете за отправяне на искане за обратно приемане, не са приложими в случай като разглеждания в главното производство, в който гражданин на трета държава е подал молба за международна закрила в държава членка, след като друга държава членка му е предоставила субсидиарна закрила.

В това отношение е важно да се подчертае, че тези правила, с които се цели да се очертае ходът на предвидената в този регламент процедура по обратно приемане, така че искането за обратно приемане да бъде изготвено в разумен срок, са поради естеството си приложими само в случаите, в които поначало подобна процедура може да бъде надлежно образувана в съответствие с посочения регламент. От член 23, параграф 1 от посочения регламент е видно, че в такива случаи процедурата по обратно приемане се прилага само за целите на прехвърлянето на лице по член 18, параграф 1, буква б), в) или г) от същия регламент. Последните три разпоредби се отнасят съответно до кандидати, чиято молба е в процес на

разглеждане, до граждани на трета държава или лица без гражданство, които са оттеглили молбата си в процес на разглеждане, и до граждани на трета държава или лица без гражданство, чиято молба е била отхвърлена.

В това отношение следва да се отбележи, че в член 18, параграф 1, буква г) от Регламент № 604/2013 не се уточнява дали споменатата там отхвърлена „молба“ е молба за международна закрила или молба за убежище в тесен смисъл. Ако тази разпоредба се тълкува в смисъл, че става въпрос за отхвърлена молба за убежище, тя би могла евентуално да бъде приложена към гражданин на трета държава, на когото е предоставена субсидиарна закрила, доколкото съгласно член 10, параграф 2 от Директива 2013/32 такава закрила се предоставя само след като се установи, че кандидатът не отговаря на условията за статут на бежанец. Това тълкуване на член 18, параграф 1, буква г) от Регламент № 604/2013 обаче не може да бъде прието.

Следователно от член 23, параграф 1 от Регламент № 604/2013, тълкуван във връзка с член 18, параграф 1, буква г) от същия, произтича, че една държава членка няма основание да иска от друга държава членка да приеме обратно по уредените с този регламент процедури гражданин на трета държава като този в главното производство, който е подал молба за международна закрила в първата държава членка, след като втората държава членка му е предоставила субсидиарна закрила.

(вж. т. 25, 27, 28, 30—32, 41 и 42 и диспозитива)